

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

10. S. Claræ paupertas.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45699

inter infimæ sortis feminas confidendi locum caperet; in oculis omnium professa, desiderare se in illarum numero esse, quarum consortio tam studiosè ambiret. Quare marito per mortem ablato, quidquid possedit, inter pauperes distribuit: & quia opes non magni æstimabat, parvi æstimavit fortunas duntaxat se Christi amore impendisse, se etiam seruitio miserorum consecrauit. Hanc ob causam amplum diuersorium ædificauit, in quod grandem pauperum ægotantium turbam congregauit, cui ipsa, noua Martha, diligenter ministravit. Ab hoc tam pio, sed, vt putabatur, nimis abiecto munere, voluit eam parens in Pannoniam reuocare. Sed illa gnara æstimare pretium paupertatis, regno inopiam præposuit, sceptro quouis iudicans pretiosorem esse Christi seruitutem. Ob quam virtutem eam Deus inter sanctos suos esse voluit, clarissimisque miraculis, per eam patratis, testatus est, eam rectè atque sapienter egisse. *Quia melius est medicum iusto, super diuitias peccatorum multas.* Euphrasia, pietatis odore tracta, sæpius quoddam cœnobium sacrarum virginum visitare solebat. *Quodam die rogabat Abbatissam & priores monasterij dicens eis: Parua benedictionem volo absque terrore vestro præbere, redditum auri viginti, aut triginta librarum, vt oreris pro ista famula vestra, & pro Antigono patre eius. Cui Abbatissa respondit: Domina mea matrona, ancilla tua non egent redditibus, neque pecuniam concupiscunt. Propterea namque omnia reliquerunt, & cuncta despiciunt in hoc saculo, vt æternis bonis frui mereantur: & nihil possidere volunt, ne caelesti regno priuentur. Verè virilis & generosi animi femina, quæ dum possessiones potuit contemnere, Deum possedit. Generosi enim magniq; animi est, nihil admirari, præter Deum, ait S. Cyprianus.*

Huic heroidi par fuit S. Clara, quæ cum esset nobilis & opulenta, sua omnia distribuit in pauperes, Ordinemque pauperum Religiosarum instituit. In qua paupertati spiritus, quæ veræ humilitas est, & paupertas rerum omnium conueniebat. Primus, inquit author vitæ iussu Alexandri Pontificis Maximi conscriptæ, in suæ conuersionis initio, paternam hereditatem qua ad eam peruenerat, detrabi fecit, sibiq; de pretio nihil reseruans, totum pauperibus erogauit. Hinc, saculo foris relicto, mense intus ditata, post Christum, sine saculo, exonerata, percurrit. *Tantum deniq; cum sancta paupertate fœdus inijt, amoremq;*

Psal. 36.

In vita S. Euphrasie, apud Rosveid. l. 1. vit. 55, PP.

XIII.

Sur. 12. Augustic. 9.

amoremq̄, contraxit, ut nihil, prater Dominum IESVM, vellet ha-
 bere, nihil filias suas possidere permitteret, nil propter necessarium victum
 & vestitum à sororibus recipi, vel in posterum asseruari. Nequaquam
 caelestis desiderij margaritam, quam, venditis omnibus, compararat,
 arbitrabatur cum temporali, mordaci sollicitudine possidendam, inculcat
 illud frequenti sermone suis sororibus, tunc acceptabile Deo illud fore col-
 legium, cum paupertate fuerit opulentum: & tunc perpetuò stabile per-
 mansurum, si altissima paupertatis fuerit semper turre munitum. Hor-
 tatur eas in paupertatis nidulo Christo pauperi conformari, quem pau-
 percula mater in arcto praesepio paruulum reclinauit. Hoc enim peculia-
 ri reconditorio quasi monili aureo suum subornabat pectus, ne terrene-
 rum puluis ad interiora transiret. Volens deniq̄, religionem suam intitu-
 lari titulo paupertatis, à bona memoria Innocentio Tertio paupertatis
 privilegium postulavit. Qui vir magnificus tanto Virginis feruori con-
 gratulans singulare dicit esse propositum, quòd numquam tale privilegium
 fuerit à Sede Apostolica postulatum, & ut insolita petitioni fauor insoli-
 tus arrideret, Pontifex ipse, cum hilaritate magna, petiti privilegij pri-
 mam notulam sua manu conscripsit. Felicis recordationis Papa Grego-
 rius, vir sicut Sede dignissimus, ita & meritis venerandus, paterno affe-
 ctu sanctam istam arctius diligebat, cui cum suaderet, ut propter euentus
 temporum, & pericula saeculorum aliquas possessiones assentiret habere,
 quas & ipse liberaliter offerebat, fortissimo animo resistit, & nullatenus
 acquieuit. Ad quam respondente Pontifice, si votum formidas, nos te à
 voto absoluiumus: Sancte pater, ait, nequaquam à Christi sequela in per-
 petuum absolui desidero. Eleemosynarum fragmina, panumq̄, minutias,
 quas Eleemosynarij deportabant, valde suscipiebat hilariter, & quasi
 moesta de panibus integris, valde exultabat in fragmentis. Quid multat
 satagebat pauperi Crucifixo paupertate perfectissima conformari, ut nul-
 la res peritura amantem ab amato secluderet, aut cursum eius cum do-
 mino impediret. Occurrunt ecce duo miranda, qua paupertatis ama-
 trix meruit operari. Vnicus erat in monasterio panis, cum iam insta-
 rent & fames, & hora edendi, dispensatrice vocata, iubet sancta panem
 dividere, partemq̄, fratribus mittere, partem pro sororibus retinere.
 De quo retento dimidio iubet quinquaginta fieri, iuxta dominarum nu-
 merum, incisuras, & eis in mensa paupertatis apponere. Cui cum de-
 nota filia responderet, necessaria hic fore antiqua Christi miracula, ut mo-
 dicum

dicum panis 50 reciperet sectiones, respondit mater, & dixit: *fæ filia secura, quod dico. Properat filia matris implere mandata. Properat mater ad Christum suum pia, cum filiabus, destinare suspiria. Crescit diuino munere inter frangentis manus parua illa materia, & cuiuslibet de conuentu suo exitit portio copiosa. Die quodam Christi ancillis sic ex toto defecerat oleum, vt nullum adesset, saltem pro debilibus condimentum. Accepit Domina Clara vasculum vnum, & humilitatis magistra suis manibus lauat, ponit vas vacuum seorsim, vnde frater Eleemosynarius illud accipiat, & vocatus est ipse frater, vt pro acquirendo oleo vadat. Accelerat deuotus frater, vt succurrat inopia tanta, & adsumendum vasculum currit. Non enim volentis est, neq; currentis, sed miserentis Dei. Etenim solo influente Deo, vas illud plenum oleo reperitur, praueniente S. Clara oratione fratris obsequiis, in salamen pauperum filiarum. At vero frater predictus, quasi frustra vocatus fuisset, submurmurans dixit: derisoriè me iste femina vocauerunt, cum ecce vas plenum existat. Verum non fuit ea derisio, benedictio diuina fuit, quæ ostendit, vltionem inopiam esse copiosam.*

His auditis, quis virginem hanc Claram non vocet? claruit miraculis, & paupertate, quam virtutem, in quantum quisque aut cognoscere, aut intelligere potuit, in tantum miratur ac diligit, tantorumque virorum ac mulierum, in quibus luxit, ornamentum iudicat. Cui rei confirmandæ Deus aliud prodigium ostendit. Sanctissima virgo pariter & vidua Catharina, filia S. Bir-

XIV;

Sur. 21. Mart
tij. c. 11. & 120

gitta, paupertatis & vestium vetustate fatiscientium, lectulique, quali vel egentissimi vtuntur, amans, à sponso Christo ita est condecorata. Cùm aliquando quadam nobiliores Romana matrona peterent à matre eius, vt permitteret ei, cum ipsis animi causa extra muros egredi, idq; ob illarum insignem probitatem mater annueret, vbi ad vinearum macerias ventum fuit, videruntq; matrona botros ultra macerias propendere; rogabant S. Catharinam, vt illos botros ipsis decerneret. Erat enim procera corporis statura, præter alias egregias vtriusq; hominis dotes, qua eam cunctis reddebant amabilem. Illa vero studio paupertatis iam manicas habebat attritas, & consutas, neq; verebatur, apud tantas matronas vilis, & inops videri. Itaq; extendit brachia vt vnas carperet: & ecce matrona illa videre sibi visæ sunt brachia eius purpurea magni pretij operta. Accedunt igitur, præ multa admiratione, tan-

guntq;